

نگاهی به تاریخچه گالری‌داری و افزایش برپایی نمایشگاه‌های هنری در ایران

گالری می‌زنم، پس هستم!

تهران امروز: اگر نگاهی ببیند‌اید به لیست خبرهای هنری و تجسمی حتماً می‌بینید که خبرهای برپایی نمایشگاه‌در گالری یا نگارخانه‌ها همه جا را پر کرده. گالری عکس فلان عکاس آماتور در فلان گالری برپا می‌شود، گالری عکس ساخته‌های فلان مجسمه‌ساز در نگارخانه فلان بر گزار می‌شود. اینها سر تیتیر خبرهایی است که امکان ندارد شما آن را ندیده باشید. بسیاری منتقدند افزایش گالری‌های می‌تواند به شناساندن هنر مندان جوان و گمنام کمک کند. اتفاقی که برای کشور ما که معمولاً هنر مندان در سکوت خبری کارشان را می‌کنند و معمولاً هم نام چندانی از آنها وجود ندارد بسیار خوب است. در این گزارش نگاهی به تاریخچه گالری‌در ایران کرده‌ایم و همینطور استقبال هنرمندان از نمایش آثارشان در گالری‌ها.

در گذشته شناسایی هنر مندانی که واقعا در هنر نشان به جایی رسیده بودند سخت بود.

کمبود مکان برای عرضه و ارائه هنرشان تقریباً هنر مندان را بی‌نام و نشان می‌گذاشت و جز در حرفه خودشان کمتر کسی آنها را می‌شناخت. در میان آنها کسانی چون کمال‌الملک، قباد شیواوتنی چند دیگر سر بلند کردند.ولی امروزه پیدا کردن این افراد کار ساده‌تری شده. اقتدر که تقریباً این امکان وجود دارد که در هانشجوی هنری بعد از اینکه فارغ‌التحصیل شد بتواند برای آثارش گالری بزند و هنرش را برای عموم به نمایش بگذارد.

تاریخچه گالری و نگارخانه
نگارخانه‌داری در ایران با نسل «آیدین آغداشلو» و هنر مندانی که در آغاز دهه چهل از دانشگاه‌های ایران و مراکز هنری کشورهای دیگر فارغ‌التحصیل شدند، آغاز شد. کسانی که فعالیتشان فصل تازه‌ای در هنرهای تجسمی ایران بود. اصلاً گالری‌داری در ایران به عنوان یک شغل و حرفه فرهنگی مدرن دهه ۴۰ به حساب می‌آید آغداشلو هم در این زمینه می‌گوید: «اولین گالری‌ها در همان زمان فعال شدند. تعدادی گالری دولتی وابسته به وزارت فرهنگ و هنر وجود داشت، یکی، دو گالری مختصر هم که به دستگاه‌های دیگر وابسته بودند اما به طور مداوم کار نمی‌گذاشتند و مسائل اقتصادی در مادلانتشان جایی نداشت. آنها بیشتر جنبه فرهنگی داشتند و برای عرضه کار هنر مندان فعالیت می‌کردند.» تا اوایل حکومت پهلوی، قهوه‌خانه‌ناخستین جای فروش آثار هنری بودند. اما حضور ایرانی‌ها در کشورهای اروپایی باعث شد که مکانهایی در ایران ساخته شود که کارشان صرفاً نمایش آثار هنری بود. بعدها این مکان‌ها به فروش آثار هم پرداختند و به عنوان نگارخانه و گالری معروف شدند. نخستین نگارخانه به معنای جدید آن در ایران مربوط به دهه اول این قرن و مربوط به سال‌های اولیه حکومت پهلوی است. اولین بار عنوان نگار خانه را «نیما یوشیج» به گالری «سام‌نژنگی» داد. این زمانی بود که هر چند ارزشگی در نگارخانه‌اش آثار دیگران را مرتب نمایش نمی‌داد اما نگارخانه‌اش محلی بود برای خرید و فروش تابلوهای نقاشان به ادبا و البته مردمی که به آنجا رفت و آمد داشتند. اما تا آن زمان نگارخانه به معنای معمول امروزی‌اش که به معنای محل دیدن و خرید و فروش اثر هنری است، وجود نداشت. پس از وقایع ۱۳۳۳ هر سال در باشگاه «مهرگان» توسط «محمد درخشش» از نقاشی‌های کلاسیک و مینیاتوربست‌ها نمایشگاهی دایر می‌شد.نخستین گالری مدرن تهران با نام «پادانه» اولین نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی نقاشان ایران را در سال‌های پس از جنگ تشکیل داد. این نمایشگاه‌ها به همت گروهی از دانشجویان دانشکده هنرهای زیبای تهران و نقاشان نوگرای آن زمان در سال ۱۳۳۸ برگزار شد. بعد از آن گالری «مهرگان» آمد و سپس «استتیک» که توسط «هار کو گریگوریان» در میدان فردوسی و نزدیک نگارخانه ارزشگی تأسیس شد. بعدها گالری «کیود» پرویز تناولی راه افتاد و بعد از آن «هانسیال الخاص»، «گیلگمش» را برپا کرد. حتی پیش از آن هم در تالار «رضا عباسی» که در میدان بهارستان قرار دارد آثاری از نقاشان معاصر عرضه می‌شد.

واپنگ مدرنیته
تاریخچه گالری‌داری در ایران را خواندید. بعد از اینکه این صنعت (۱) در ایران راه افتاد

هنر مندان بیشتری هم به سمت برگزاری گالری برای عرضه کارهایشان اشتیاق پیدا کردند. در ایران هم گالری داریم و هم نگارخانه که در گالری فقط تصاویر و هنرهای نقاشی عرضه می‌شود. در نگارخانه انواع هنرهای تجسمی هم به نمایش گذاشته می‌شود اعم از هنر مجسمه‌سازی، طراحی داخلی، معماری و هنرهایی که زیرمجموعه هنرهای بصری یادیداری هستند. اگر نگاهی به تاریخ برپایی گالری‌های بیندازیم اغلبشان در پاییز و بهار برگزار می‌شود. در دلایل عمدش خوب بودن هوا و رغبت بیشتر مردم برای دیدار از این نمایشگاه‌هاست. در این سال‌ها تعداد نگارخانه در ایران و بخصوص تهران در حال افزایش است. اتفاقی که می‌تواند به گردش مالی این صنف کمک کند. در هر نمایشگاهی که در نگارخانه‌ای برگزار می‌شود تعدادی از آثار هنر مند به فروش می‌رسد. گرچه رقم فروش، رقم بالایی نیست ولی این به معنای گردش سرمایه در کشور است و همین اتفاق باعث رشد اقتصادی هنر می‌شود. افزایش تعداد گالری‌ها یک حسن دیگر هم دارد و آن اینکه هنر مندان کمتر پشت صف برگزاری نمایشگاه در یک گالری خاص می‌مانند و رغبتشان برای برپایی نمایشگاهی از آثارشان افزایش پیدا می‌کند.

چطور گالری‌اجاره کنیم؟

بعد از همه این حرف‌ها می‌رسیم به اینکه یک گالری را چطور می‌شود اجاره کرد. از قدیم گفته‌اند فلاّتی اگر ساربان است، می‌داند شترش را کجا بخواباند! این درباره هنر مندان هم مصداق پیدا می‌کند. هنر مند اگر هنر مند باشد می‌داند چطور هنرش را به نمایش بگذارد! این هر هنر مندی که بخواهد آثارش را به نمایش بگذارد سراغ اولین گالری دم دستش می‌رود و اطلاعات لازم برای نمایش آثارش را از آنجا می‌گیرد. اما حرف‌های تر‌ها، برای اینکه کلاه سرشان نرود سراغ کسی می‌روند که قبلاً این کار را کرده باشد و آشنایی خوبی در زمینه برگزاری نمایشگاه داشته باشد. گالری‌های معروفی در تهران وجود دارد. موزه هنرهای معاصر یکی از بزرگ‌ترین موزه هاست با چند نگارخانه و گالری و موزه صبا(واقع در میدان فلسطین) یکی از معروف‌ترین جاهایی است که نگارخانه‌ها و گالری‌هایش مورد استفاده قرار می‌گیرد. غیر از آن گالری‌های زیادی در تهران توانسته‌اند با صیغه کاریشان برای خود اسم و رسمی دست و پا کنند. همه این نگارخانه‌ها بسته به معرفیت‌شان، مبلغ دریافتی‌شان از متقاضی بیشتر می‌شود. پکیچی از خدمات هم در اختیار هنر مند قرار می‌دهند که او مختار است هر کدام را بخواهد انتخاب کند. از پذیرایی گرفته تا تبلیغات و دیگر کارها. ولی در این بین سهم نگارخانه، درصدی از فروش آثار است. باز هم بسته به همان میزان معرفیت این درص بین ۳۰ تا ۵۰ درصد از مبلغ کل فروش است. درباره قیمت آثار هم با هنر مند به بحث گفت‌وگو می‌نشینند و قیمت پیشنهادی، براینندی از نظر هنر مند و گالری‌دار است. اما اگر هنر مند هستید و تصمیم گرفته‌اید که گالری بزنید حتما دقت کنید که می‌خواهید در کجا این گالری برگزار شود. چون اگر در یکی از گالری‌های معروف باشد یاد پی ماندن در صف برای مدتی طولانی را هم به تن‌تان بمالید!

روزنامه فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی
سه‌شنبه/ ۱۸ مهرماه ۱۳۹۱/ ۲۳ ذی‌القعده ۱۴۳۲

عکس‌های بازیگر ایرانی در نمایشگاه تورتو، دل‌کانادایی‌ها را برد!

حمید جبلی درخشید

این جشنواره با ۱۰۰ آبان در تورنتو ادامه دارد.

■ **جبلی در کنار قباد شیوا**

اما نکته جالب ماجرا این است که عکس‌های حمید جبلی در میان باقی آثار مورد توجه زیادی قرار گرفته‌اند. این بازیگر که نزدیک به ۴۰ سال است که عکس‌های گرفته‌اند، فقط تعدادی از آثارش را در بخش هنرهای تجسمی جشنواره «شش هفته با هنر ایران» در شهر تورنتو کانادا به نمایش درآورده است.

آثار جبلی، فضایی فرا واقع‌گرا را به تصویر می‌کشند که بار عاطفی و احساسی قوی آنها بر تماشاگران‌شان تاثیر زیادی می‌گذارد. برای همین است که عکس‌های جبلی دل‌کانادایی‌ها را برده و از پر طرفدارترین بخش‌های این جشنواره به شمار می‌آید.

■ **از کی شروع شد؟**

حمید جبلی عکاسی را از سال ۱۳۵۲ شروع کرده و ابتدا به کارهای لابراتواری علاقه‌مند شده است. او پیش از یک دهه تنها با استفاده از تکنیک‌های چاپ عکس، آثاری را با دستگاه

آرگن‌دیسانم خلق کرد و از سال ۱۳۶۴، همزمان با کار در فیلم «شهر موشها» به عکاسی از محیط واقعی نیز روی آورد. عکاسی تکنیکی، اجتماعی، طبیعت، تئاتر و فیلم از جمله شاخه‌هایی است که او در آنها کار کرده و آثار بی‌شماری را پدید آورده است. با اینکه جبلی نزدیک به چهار دهه است که عکاسی می‌کند، هنوز در ایران نمایشگاهی برپا نکرده و کمتر کسی آثارش را دیده است. حتی شاید کسی هم نداند که او سال‌هاست که عکاسی می‌کند! این بازیگر علاوه بر نمایش عکس‌هایش در جشنواره «شش هفته با هنر ایران»، در کنار دیگر داوران ایرانی و کانادایی به ارزیابی آثار به نمایش در آمده در این رویداد هنری نیز می‌پردازد.

گالری گزارش

مرداد ماه امسال بود که دبیر فستیوال «شش هفته با هنر ایران» (که یک ایرانی است)، ۵۰روز مانده به برگزاری این جشنواره به ایران آمد تا کارهای جشنواره در ایران را درست کند. پویان

طباطبایی، دبیر شش هفته با هنر ایران، در زمان حضورش در ایران درباره جشنواره گفته بود: «بیش از ۱۷۰ فرم درخواست و بیش از ۱۶۸۰ اثر در بخش هنرهای تجسمی و فیلم ارسال شده‌است که به دلیل حجم بالای آثار، بخش نخست داوری‌ها ۱۵ روز زودتر آغاز شده و آثار توسط داوران هر رشته در حال بررسی هستند.» تا آن زمان که پویان در ایران بود آثاری از «مهسا کریمی‌زاده»، «علی سلطانی»، «داوود منطق»، «مرتمسی تیموری»، «امیر هنر مند»، «گلناز مقدم»، «عباس حاجی محمدی» و «حمیدرضا بازرگانی» در رشته‌های مختلف، به جشنواره رفته بودند. در بین همه شُرکت‌کننده‌ها همه اسامی اسم حمید جبلی هم به عنوان عکاس به چشم می‌خورد. اسم جبلی در بخش نمایشگاه پیشگسوتان با نام «پنده در پس زمینه»، در کنار اسامی کسانی چون «محسن وزیری مقدم»(نقاش) و مجسمه‌ساز، «قباد شیوا»(گرافیسث)، و «ادمان آیوازیان» (نقاش) آورده شده بود. در این جشنواره همچنین قرار بود از مرحوم قباد شیوا برای یک عمر تلاش هنری تقدیر شود. همچنین جشنواره بخشی به نام بخش فیلم کوتاه داشت که «سیف‌الله صمدیان» مسئولیت انتخاب مجموعه‌ای از بهترین‌های ۵۰دوره گذشته تصویر سال را به عهده گرفته بود.

■ **شش هفته با هنر ایران**

جشنواره با هدف شناساندن نسل جدیدی از هنر مندان ایرانی در میان استقبال پرشور هنر دوستان و چهره‌های سرشناس کانادایی و ایرانی در روز آخر شهریور امسال آغاز به کار کرد. جالب است که آثار «حمید جبلی» و «قباد شیوا» تحسین حاضران را برانگیخته بود. این فستیوال که به دبیری طباطبایی دومین دوره خود را پشت سر می‌گذارد، در ۳بخش هنرهای تجسمی، سینما و کارگاه‌های آموزشی در تورنتوی کانسادا برگزار شد. نمایشگاه هنرهای تجسمی که در گالری کوپسن برپا بود از ۴ بخش تشکیل شده که بخش سوم آن تحت عنوان «قطار مرموز» که شامل آثار هنر مندان زن ایرانی است از تاریخ ۱۵اکتبر (۱۴ مهر) به نمایش عموم درآمد.

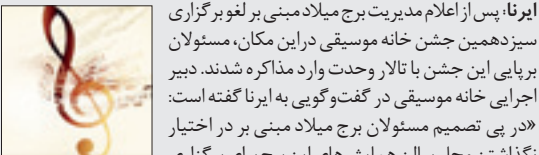
همچنین کارگاه‌های بی‌استقبال خوبی از تعداد شرکت‌کنندگان ظرفیت پیش بینی شده کارگاه‌ها وجود دارد. بخش هنر مندان شناخته شده‌تری اختصاص داشت و در آن آثاری از «ادمان آیوازیان، محمود معراجی، قباد شیوا، محسن وزیری مقدم، حمید جبلی، علی کامران، پویان طباطبایی و مهرداد معراجی» در معرض دید عموم قرار گرفت و از نگاه منتقدان کانادایی آثار به نمایش در آمده بسیار قابل ستایش بود.

نیم‌تای ۱۰ | باشگاه موسیقی و تجسمی

اخبار داغ

■ خانه موسیقی

جشن خانه موسیقی؛ آری یا نه؟!

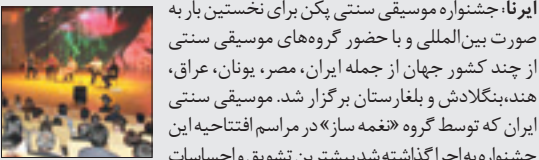
ایرنا؛ پس از اعلام مدیریت برج میلاد مبنی بر لغو برگزاری سیزدهمین جشن خانه موسیقی در این مکان، مسئولان برپای این جشن با تالار وحدت وارد مذاکره شدند. دبیر اجرایی خانه موسیقی در گفت‌وگویی به ایرنا گفته است:

«در پی تصمیم مسئولان برج میلاد مبنی بر در اختیار نگذاشتن محل سالن همایش‌های این برج برای برگزاری

مراسم در تاریخ اعلام شده، مسئولان ستاد برگزاری جشن خانه موسیقی برای انتقال مکان از برج میلاد به تالار وحدت اقدام کردند که متأسفانه به‌رغم مساعدت مسئولان تالار در نهایت مجوز این برنامه صادر نشد.»
عاطفی در ادامه صحبت‌هایش اضافه کرد: «اعضای هیات مدیره خانه موسیقی به این نتیجه رسیدند که امکان لغو این مراسم از سواد تالار وحدت نیز وجود دارد و به همین منظور قرار شد هماهنگی‌ها و دریافت مجوزهای مربوطه را انجام و پس از آن تاریخ نهایی برگزاری این مراسم اعلام شود. راینجا بخشی از دریافت مجوزهای لازم برگزاری این جشن در تالار وحدت ادامه دارد و به محض اتمام مراحل اداری، خانه موسیقی تاریخ نهایی برپایی مراسم را اعلام خواهد کرد.»
در پی این اتفاق اعضای هیات مدیره خانه موسیقی در جلسه روز گذشته خود با صدور بیانیه‌ای اعلام کردند که جشن موسیقی که هر ساله در ماه می همزمان با روز جهانی موسیقی و سالروز تولد حکیم ابونصر فارابی برگزار می‌شود، امسال با همه تمهیدات و برنامه‌ریزی‌ها متأسفانه با مشکل مواجه و نهایتاً لغو شد. هیات مدیره خانه موسیقی و همه دست‌اندرکاران جشن از این واقعه تلخ متأسف هستند و از همه علاقه‌مندان هنر موسیقی، اعضای محترم این نهاد و مردم شریف و فرهنگ دوست ایران بپوش می‌طلبند.

■ جشنواره

نوای ایرانی در جشنواره چینی

ایرنا، جشنواره موسیقی سنتی پکن برای نخستین بار به صورت بین‌المللی و با حضور گروه‌های موسیقی سنتی از چند کشور جهان از جمله ایران، مصر، یونان، عراق، هند،بنگلادش و بلغارستان برگزار شد. موسیقی سنتی ایران که توسط گروه «نغمه‌سار» در مراسم افتتاحیه‌این جشنواره به اجرا گذاشته‌شد بیشترین تشویق و احساسات حضار را برانگیخت. در مراسم افتتاحیه جشنواره موسیقی سنتی پکن مقام‌های فرهنگی چین، شماری از سفراء کشورهای خارجی، رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و جمعی از ایرانیان مقیم حضور داشتند. «حسین جلیلودن» رایزن فرهنگی کشور در گفت‌وگو با ایرنا به روابط دیرینه و تاریخی بین ایران و چین اشاره کرد و گفت: موسیقی سنتی ریشه در تاریخ و تمدن یک ملت دارد و اجرای آن نیز بیان‌کننده حاطفه‌ها، انگیزه‌ها و افکار یک قوم است. وی با اشاره به استقبال گسترده حاضران در جشنواره موسیقی سنتی پکن از گروه ایرانی، افزود: «موسیقی سنتی ایران درخشان‌ترین و اصیل‌ترین نوع موسیقی در دنیاست که ملت‌ها را با تاریخ و گذشته آنان آشنا می‌کند.»
«لی سونگ»، رئیس جشنواره موسیقی سنتی پکن معتقد است موسیقی باستانی چین زنده و پویاست: «موسیقی همراه با آیین‌های مختلف در زندگی چینی‌ها به منظور باروری زمین، پیروزی در جنگ، پیشگیری از بیماری و سایر بحران‌ها نقش اساسی و مهمی را ایفا کرده‌است.»
سونگ اضافه کرد: «نوع فرهنگ موسیقی چین طی تاریخ طولانی‌اش تاثیر عظیمی بر مناطق مختلف بخصوص در سنت موسیقایی آسیای شرقی ایفا کرده.»

چهره‌ها و خبرها

■ حرفه، هنر مند

اداره فروشگاه موسیقی سخت شده

بابک چمن آرا؛ صنف فروشندگان موسیقی، نوارفروشی‌ها یا هر آنچه که اسم آن را می‌گذاریم خیلی زودتر از آنچه که فکر کنیم در حال از بین رفتن هستند. شرایط اقتصادی، گران بودن سی‌دی، دسترسی راحت‌تر مردم به موسیقی MP۳، دائلود کردن و مواردی از این دست در این اتفاق بی‌تاثیر نیست اما از سوی دیگر موسیقی که تولید می‌شود، همه خواسته مردم نیست. امروزه تک ترک از ساسی مانکن ظرف چند ساعت توسط ۸۰۰۷۰ هزار نفر شنیده می‌شود، در حالی که شاید در مورد تک ترک از محمدرضا شجریان این اتفاق نیفتدا ما تقریباً هیچ رسانه‌ای در اختیار نداریم، زیرا یک صفحه موسیقی در روز نمایا می‌کند تیراژ کمی دارد، دردی از ما دوا نخواهد کرد. اولین مشکل ما با فروشی سوپرمارکتی است البته تا زمانی که فیلم را در سوپرمارکت‌ها می‌فروختند مشکلی نداشتیم، اما موسیقی محصولی است که باید توسط من فروشگاه‌دار فروخته شود و اینجا انگشت نشانه بنده به فروش آثار «علیرضا عصار» و «حسام‌الدین سراج» نشانه می‌رود. این قبیل آثار باید در فروشگاه‌های موسیقی به فروش برسند و به عنوان بخشی از دریافت مجوزهای لازم برگزاری این جشن در تالار وحدت ادامه دارد و در بگردانیم. در کنارش آثار حاج قربان سلیمانی و مرتمسی ختانه را هم ارائه کنیم. در حالی که وقتی فروش از این حوزه خارج می‌شود، سود ما نیز کم خواهد شد و مشکلات دیگری را به دنبال می‌آورد. امروز واقعا اداره فروشگاه سخت

شده و حتی اگر مدیر فروشگاهی، مالک هم باشد باز هم با فشار روبه‌رو است. از سوی دیگر با وجود آنکه شغل ما با مخاطب خاصی از جنس هنر مندان روبه‌روست، اما متأسفانه اولویت یکی مانده به آخر مردم است. حتی تئاتر، سینما و کنسرت که خواهر خواننده ما محسوب می‌شوند، این وضعیت را ندارند و روزگار بهتری را می‌گذراند.

■ میراث فرهنگی

خریداری خانه شیخ بهایی

محسن مصلحی، سرپرست اداره کل میراث فرهنگی و گردشگری استان اصفهان، این اداره کل تاکنون در حد توان خود برای حفاظت و نگهداری از خانه تاریخی شیخ بهایی تلاش کرده‌است. حدود ۱۰ سال پیش، مالک کنونی خانه شیخ بهایی در یکی از محله‌ها جنب مسجدجامع عشق اصفهان، این خانه را خرید و آن را مرمت کرد. این اداره نیز در حد توان خود در این مدت به‌صورت مادی و معنوی کمک‌هایی را برای مرمت این خانه کرده است. شبکه فاضلاب این منطقه بسیار قدیمی است و باعث ایجاد نم و رطوبت در بدنه برخی آثار منطقه از جمله مسجدجامع عشق شده و نگرانی‌هایی را برای این بناهای تاریخی ایجاد کرده است. با توجه به آغاز کار تهیه پرونده ثبت جهانی مسجدجامع اصفهان از دو سال پیش، کارگروهی از ۱۲ اداره و ارگان مسئولیت برطرف کردن مشکلات مسجدجامع از جمله نم‌ و رطوبت را برعهده گرفتند و این موضوع پیگیری شد و سرانجام سازمان آب و فاضلاب استان با پذیرش موضوع، بخش‌هایی از سیستم آب و فاضلاب منطقه را بخصوص در مناطق اطراف مسجد جامع که به مرور دچار فرسایش شده بود، ترمیم یا تعویض کرد. این اداره کل برای خریدن خانه شیخ بهایی این مرمت اساسی آن براساس قواعد و قوانین کشور و دان کاربری فرهنگی به آن آمادگی دارد. تصمیمی که مالک خانه شیخ بهایی درباره خارج کردن آن از فهرست آثار ملی گرفته، با نظری که در روزهای نخست خریدن خانه و مرمت نگهداری از آن داشت، متواتر است و با یکدیگر همخوانی ندارد. بنابراین حالا مالک خانه باید در این زمینه تصمیم بگیرد.

قلک کوچک شما، حامی بزرگ کودکان محک

فقط با تکیه به کمک های شما از سال ۱۳۷۰ تاکنون موفق به حمایت همه جانبه بیش از ۱۷۰۰۰ کودک مبتلا به سرطان و خانواده های آنها شده ایم. در سال گذشته با کمک های انسان دوستانه شما، مانند قلک های کوچکتان، هزینه درمان بالغ بر ۷۰۰۰ کودک مبتلا به سرطان از سراسر ایران مانند جراحی، شیمی درمانی، رادیوتراپی، دارو، اقامت بیمارستان و هزینه های حمایتی شامل مشاوره روان شناسی برای کودک و خانواده، تحصیل، پوشاک و امور رفاهی را تأمین کرده ایم.

قلک‌های شما، از کودکان محک حمایت همه جانبه می‌کند.

اگر مایلید یکی از قلک‌های محک را مهمان خانه یا محل کار خود کنید با شماره ۰۲۱-۲۳۵۴۰۱۴ تماس بگیرید.

برای بازخورد از این مجموعه حاصل منق‌حسابت، با شماره تلفن ۰۲۱-۲۳۵۰۱۴۰ تماس حاصل فرمایید.
از اینکه به پیرام ما توجه کردید سپاسگزاریم.